

Dlaczego kościół podaje rękę oprawcom Szczepana

Któż z nas nie słyszał o Szczepanie z Dziejów Apostolskich? Kościół uczy nas, że jest on pierwszym męczennikiem wiary w Jaszua (Jezusa). Stawiamy go na równi z innymi bohaterami wiary. Nie zaglądając nawet do Pisma, przeciętny chrześcijanin powie, że Szczepan został ukamienowany za swoją wiarę w Mesjasza (Chrystusa). Kościół pokazuje go jako bohatera i wzór tego, że nawet w obliczu śmierci, mamy nie zapierać się swojej wiary.

Wszystko dobrze, wszystko ładnie. Jednak... czy wiemy, o co rzeczywiście Szczepan był oskarżany i za co został ukamienowany? Aby się o tym dowiedzieć i przekonać, musimy otworzyć Pismo. Historię Szczepana znajdujemy w Dziejach Apostolskich, w rozdziałach 6 i 7. Przeczytajmy:

Dz. Ap. 6:7-14

A Słowo Boga sprawiało rozwój oraz w Jerozolimie bardzo się mnożyła liczba uczniów. Także liczny tłum kapłanów poddał się wierze. Zaś Szczepan, pełen ufności i mocy, czynił przy ludzi wielkie cuda i znaki. Lecz powstali niektórzy z bóżnicy zwanej Libertynów, Cyrenejczyków, Aleksandryjczyków i tych z Cylicji oraz Azji, i rozprawiali ze Szczepanem. Ale nie mieli siły stawić czoła mądrości oraz Duchowi, którym mówił. Wtedy podsunęli mężów, co twierdzili: Usłyszeliśmy go, gdy mówił bluźniercze słowa **względem Mojżesza i Boga**. Także podburzyli lud, starszych oraz uczonych w Piśmie, więc stanęli, porwali go oraz poprowadzili do Sanhedrynu. I postawili fałszywych świadków, co twierdzili: Ten człowiek nie powstrzymuje się, mówiąc **bluźniercze słowa przeciw temu świętemu miejscu oraz Prawu**. Bowiemy usłyszeliśmy go, jak mówił, że ten Jezus Nazarejczyk **zniesie to miejsce oraz zmieni zwyczaje, które przekazał nam Mojżesz**.

Następnie w całym 7 rozdziale Szczepan w pigułce podaje zawartość całego Starego Testamentu. Nie uczy przy tym nic nowego ani – co ważniejsze – nie niweluje niczego z nauczania Starego Testamentu. Potwierdza on całą zawartość Mojżesza.

Prześledźmy teraz akcję naszej historii.

1. Szczepan dzięki łasce nawraca się i zaczyna żyć, jak uczył tego Jezus.
2. Będąc pełnym wiary i Ducha Świętego (werset 5) zostaje wybrany i namaszczony przez apostołów do służby.
3. W mocy i ufności Szczepan czyni wielkie cuda i znaki.
4. Jego oponenci nie mogąc dać mu rady w słowie, podsuwają ludzi, którzy mówią o nim (Szczepanie) kłamstwa.
5. Fałszywi świadkowie mówią o nim rzeczy, których w ogóle nie powiedział.
6. Prawomocnym wyrokiem Sanhedrynu Szczepan zostaje skazany na śmierć.

Zanim przejdziemy do tego, co rzeczywiście mówił i zwiastował Szczepan, musimy dowiedzieć się, na jakiej podstawie został osądzony i ukamienowany.

Pismo podaje okoliczności i warunki, na jakich człowiek może (a czasem musi) być pozbawiony życia.

5 Mojż. 17:6

Człowiek skazany na śmierć będzie tracony na zeznanie dwóch świadków albo trzech świadków; nie będzie tracony na zeznanie jednego świadka.

5 Mojż. 19:15-19

Nie podniesie się jeden świadek przeciwko człowiekowi odnośnie do jakiegokolwiek winy, w

jakimkolwiek przestępstwie bądź w jakimkolwiek grzechu, którego by się dopuścił; na zeznaniu dwóch świadków, albo na zeznaniu trzech świadków będzie stwierdzona dana rzecz. Gdyby wystąpił przeciw komuś niesprawiedliwy świadek, obwiniając go o występki – wtedy staną ci dwaj ludzie, co mają spór, przed obliczem JAHWE, przed kapłanami i sędziami, którzy wówczas będą, i sędziowie zbadają to dokładnie – a oto ów świadek jest fałszywym świadkiem; fałszywie świadczył przeciw swojemu bratu. Wtedy mu uczynicie tak, jak zamierzał uczynić swojemu bratu.

Mat. 18:15-16

A jeśli by zgrzeszył przeciw tobie twój brat, idź i rozsądź go pomiędzy tobą a nim samym. Jeżeli cię usłucha, pozyskałeś swojego brata. Ale jeśli nie usłucha, weź ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na ustach dwóch lub trzech świadków mogła stanąć każda sprawa.

2 Kor. 13:1

To trzeci raz do was idę. Na ustach dwóch lub trzech świadków będzie utwierdzone każde słowo.

1 Tym. 5:19

Przeciwko starszemu nie przyjmuj oskarżenia, chyba że na podstawie dwóch albo trzech świadków.

Hebr. 10:28

Kto odrzuci Prawo Mojżesza, umiera bez litości wobec dwóch albo trzech świadków.

Z przytoczonych powyżej fragmentów Pisma wyraźnie widać, że musi się znaleźć minimum dwóch lub trzech świadków, świadczących to samo, by pozbawić człowieka życia.

Tak właśnie było ze Szczepanem. Jego oponentom udało się znaleźć (namówić) ludzi, którzy mówili jednym głosem i na podstawie ich świadectwa Sanhedryn mógł wydać skazujący wyrok. Oponenti i świadkowie (fałszywi) twierdzili, że Szczepan mówi i głosi nauki sprzeczne z Pismem, z Torą, z Mojżeszem, z tradycjami. A takie rzeczy z definicji były karane śmiercią.

Na marginesie dodam, że Jaszua (Jezus) był oskarżany dokładnie o to samo, tak samo, jak i Paweł. Żaden z nich jednak tego nie robił, gdyż były to po prostu fałszywe oskarżenia.

Tyle o wyroku skazującym Szczepana na ukamienowanie. Z technicznego punktu widzenia wszystko odbyło się „legalnie”. Znalazł się winowajca (Szczepan), znaleźli się dwaj lub trzej świadkowie, nie było głosów przeciwnych, więc sąd wydał wyrok potępiający.

Ale co z tymi fałszywymi świadkami? Przecież my widzimy wyraźnie z Pisma, że byli to fałszywi świadkowie. Pismo i o tym mówi:

5 Mojż. 19:16-19

Gdyby wystąpił przeciw komuś niesprawiedliwy świadek, obwiniając go o występki – wtedy staną ci dwaj ludzie, co mają spór, przed obliczem JAHWE, przed kapłanami i sędziami, którzy wówczas będą, i sędziowie zbadają to dokładnie – a oto ów świadek jest fałszywym świadkiem; fałszywie świadczył przeciw swojemu bratu. Wtedy mu uczynicie tak, jak zamierzał uczynić swojemu bratu.

Z historii Szczepana jasno wynika, że sędziowie nie przyłożyli do swojej pracy i nie zbadali dokładnie owych świadków. Poniosą za to odpowiedzialność – samo Pismo wyraźnie o tym ostrzega. Nie będziemy teraz czytać wszystkich fragmentów, podam tylko same odnośniki: *2 Mojż. 20:16; 2 Mojż. 23:1-2; Przyp. 6:16-19; Przyp. 12:17; Przyp. 19:5,9; Przyp. 25:18; Mat. 15:19*. Jaszua (Jezus) osądzi fałszywych świadków.

Rozpatrzyliśmy już to, że Szczepan został ukamienowany. Dowiedzieliśmy się, na jakiej podstawie został ukamienowany. Odkryliśmy, że stało się za sprawą fałszywych świadków. Wiemy również, jaki będzie koniec i co stanie się z fałszywymi świadkami. Przejdźmy teraz do sedna sprawy i zobaczmy, o co poszło.

Fałszywi świadkowie twierdzili, że Szczepan:

- mówił bluźniercze słowa względem Mojżesza (Tora, Prawo)
- mówił bluźniercze słowa względem Boga
- mówił bluźniercze słowa przeciw temu świętemu miejscu (Jerozolima i świątynia)
- mówił bluźniercze słowa przeciwko Prawu
- nauczał, że Jaszua (Jezus) zniesie to miejsce (Jerozolima, świątynia)
- nauczał, że Jaszua (Jezus) zmieni zwyczaje, które przekazał Mojżesz

Proszę pamiętać, że Szczepan był uczniem Pana, uczniem i naśladowcą Jaszua (Jezusa), czyli częścią kościoła (eklezi, wybranych).

Utwórzmy sobie tabelę i porównajmy, kto i co twierdził:

Szczepan	Fałszywi świadkowie	Kościół (obecny)
	twierdzili, że Szczepan jest: <ul style="list-style-type: none"> - przeciwko Mojżeszowi - przeciwko Bogu - przeciwko Jerozolimie - przeciwko świątyni - przeciwko Prawu - przeciwko zwyczajom	

Mamy fałszywych świadków, którzy oskarżali Szczepana o powyższe rzeczy. Skoro były to fałszywe oskarżenia, to znaczy, że były one nieprawdą. Prosta logika mówi, że w takim razie prawdą musiały być rzeczy przeciwne. Czyli, że Szczepan:

- nie mówił niczego przeciwko Mojżeszowi (Torze, Prawu), tylko zgodnie z Mojżeszem
- nie mówił niczego bluźnierczego przeciwko Bogu, czyli mówił, że jest On taki sam i się nie zmienia, i nie zmienia Swoich postanowień
- nie mówił niczego przeciw temu świętemu miejscu (Jerozolima, świątynia)
- nie mówił nic przeciwko Prawu, czyli głosił, że Prawo wciąż obowiązuje
- nie twierdził, że Jaszua zniesie to miejsce, czyli był za tym miejscem
- nie twierdził, że Jaszua zmieni zwyczaje, czyli twierdził, że wciąż one obowiązują w niezminionej formie

Wpiszmy to do naszej tabeli:

Szczepan	Fałszywi świadkowie	Kościół (obecny)
+ za Mojżeszem + za Bogiem (niezmiennym) + za Jerozolimą + za świątynią + za Prawem (nie zniknęło) + za zwyczajami	twierdzili, że Szczepan jest: <ul style="list-style-type: none"> - przeciwko Mojżeszowi - przeciwko Bogu - przeciwko Jerozolimie - przeciwko świątyni - przeciwko Prawu - przeciwko zwyczajom	

I przed nami najbardziej ekscytująca chwila. Zobaczmy zaraz, po czyjej stronie stoi kościół lub jak kto woli główny nurt chrześcijaństwa. Wypiszmy sobie doktryny, które współczesny kościół, chrześcijaństwo, dwadzieścia wieków po uniesieniu Chrystusa do góry, naucza:

1. Kościół uczy, że Mojżesz już nie obowiązuje; że „na szczęście” został usunięty, bo przecież chrześcijanin nie jest w stanie tak żyć,
2. Kościół uczy, że Bóg się zmienia (co stoi w wyraźnej sprzeczności z Pismem, które mówi, że Bóg się nie zmienia); że w każdym wieku zmienia Swoje podejście do ludzi, by „ułatwiać” im przyjsie do Niego,
3. Ogromna masa chrześcijan uważa, że Jerozolima utraciła swój status; że oś została przesunięta gdzie indziej (np. Rzym); jako ciekawostkę dodam, że żadne z „chrześcijańskich” państw nie ma swojej ambasady w Jerozolimie,
4. Kościół uważa, że wszystkie ceremonie i praktyki związane ze służbą w świątyni odeszły w niebyt i nie są już wiążące (choć sam Chrystus odkąd odszedł, służy non stop w niebiańskiej świątyni jako nasz arcykapłan),
5. Kościół uczy, że Prawo już nas nie obowiązuje (no bo przecież jesteśmy pod łaską – chociaż sam apostoł Paweł pisze, że mimo iż jesteśmy zbawieni z łaski, to jednak nie unieważniamy Prawa, wręcz je utwierdzamy – Rzym. 3:31),
6. Kościół uczy także, że wszystkie pozostałe zwyczaje (Boże święta, Sabat, inne przykazania ze Starego Testamentu) są unieważnione i nie obowiązują chrześcijanina, który powinien wręcz uciekać od tych rzeczy.

Wypisałem tylko najważniejsze, interesujące nas doktryny, o które toczył się spór pomiędzy Szczepanem a jego oskarżycielami. Takich nauk, doktryn, tradycji i zwyczajów jest w kościele o wiele więcej. Kościół uczy, że ważniejsza jest (indywidualna) interpretacja Pisma, niż to, co tak naprawdę jest w tym Piśmie napisane. Wróćmy jednak do naszego tematu i wpiszmy te nauki kościoła do naszej tabeli:

Szczepan	Falszywi świadkowie	Kościół (obecny)
+ za Mojżeszem	twierdzili, że Szczepan jest: – przeciwko Mojżeszowi	naucza: – przeciwko Mojżeszowi
+ za Bogiem (niezmiennym)	– przeciwko Bogu	– przeciwko Bogu
+ za Jerozolimą	– przeciwko Jerozolimie	– przeciwko Jerozolimie
+ za świątynią	– przeciwko świątyni	– przeciwko świątyni
+ za Prawem (nie zniknęło)	– przeciwko Prawu	– przeciwko Prawu
+ za zwyczajami	– przeciwko zwyczajom	– przeciwko zwyczajom

Patrząc na powyższą tabelę, nie ma wątpliwości, po której stronie stoi kościół i kogo tak naprawdę broni. **Podaje rękę i w 100% zgadza się z oskarżycielami i katami Szczepana...**

Bogusław Kłuz